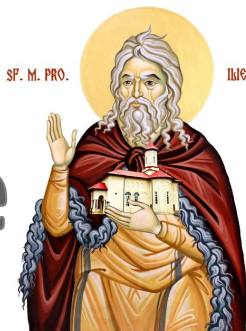

Speranța

Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica Sfinților Români (a doua după Rusalii)

Cu toate că ni s-a permis accesul în biserici la slujbă, am considerat folositor să continuăm editarea foii parohiale. Pe de o parte, sper ca ea să redevină o permanență, pe de alta, problema de sănătate la picior mă împiedică să stau prea mult în picioare.

Tema Duminicii acesteia este tot sfințenia. Nu doar mărturisim că și în România există Biserica adevărată, în care Dumnezeu este prezent și lucrează cu oamenii, rodind sfinți, ci ne amintim că sfințenia este scopul și idealul viețuirii noastre, a românilor ortodocși.

Odinioară, toți creștinii se numeau sfinți, semn că Dumnezeu îi consideră aleși, speciali, iar ei caută să fie curați de păcate și să-L iubească din toată mintea, simțirea și lucrarea lor. Nu doar atât, Dumnezeu ne consideră sfinți toată viața, oricât de păcătoși, așa cum noi ne iubim copiii și ne oglindim în ei oricâte greșeli ar face; motivul Lui este că de la Botez, Mirungere și Împărtășire, El, Sfântul Sfinților,

locuiește în noi, căutând să ne sfințească și prin noi să sfințească lumea.

Azi ne numim doar ortodocși, sau dreptslăvitori, dreptmăritori, adică mărturisim că suntem parte din Biserica cea adevărată și mergem pe un drum corect care duce la unirea cu Hristos, unire care ne sfințește și pentru care slăvim pe Dumnezeu.

Mirenii se mai numesc cucernici, iar preoții lor preacucernici, adică în toate cucernici. Cucernicia înseamnă să duci o viață în lume, în care îți arăți iubirea față de Dumnezeu prin iubirea față de aproapele și în același timp cauți să te păstrezi curat de întinările lumii.

Călugării se numesc cuvioși, iar preoții lor preacuvioși, adică în toate cuvioși. Cuvios înseamnă dedicat lui Dumnezeu întru iubire, și prin viața și jurămintele monahale asta caută să fie, separați de lume și dedicați lui Dumnezeu, într-o viață deplină, fără compromisuri.

În smerenia și uneori în lenea noastră, nu zicem nu celor de mai sus, dar am întreba dacă nu există un minim prin care să intrăm în Rai? Există, și canoanele Bisericii, prin gura preotului paroh și a duhovnicului, mereu ne atrag atenția când am ajuns sub el și am pierdut accesul la Sf. Împărtășanie.

Minimul necesar pentru a intra în Rai este să fim

membri activi ai Bisericii și să ajungem să ne împărtășim măcar în cele 4 posturi de peste an. Să nu lipsim de la Biserică, să fim milostivi, să nu facem rău, să facem bine cât putem, să răbdăm fără cârtire și judecată, să iertăm, să ne smerim, să căutăm mereu un progres în toate cele.

Ca să fim siguri că nu facem vreun stagiou în lad și așteptăm ca suferința de acolo și pomenile rudelor să ne scoată, mai punem ceva. Suntem atenți dacă nu mai există patimi, vicii în viața noastră, dacă nu cumva au adormit sau dacă măcar suntem în stare să controlăm încercările lor de a reveni în actualitate; dacă simțim iubire față de Dumnezeu și de Biserică, iubire care se manifestă când e vorba să ne rugăm, să postim, să facem un bine, să răbdăm și să iertăm un rău, să mergem repede la biserică atunci când ne cheamă clopotul; dacă ne e dor măcar la 40 de zile de întâlnirea cu duhovnicul și cu Sf. Împărtășanie.

Apostolul dedicat Sfinților Români ne arată calea sfințirii vieții noastre, una de care vorbea, cu durere și cu dragoste, părintele Iustin Pârnu: ne arătăm slujitori ai lui Dumnezeu în răbdare, în necazuri, în nevoie, în strâmtorări, în tulburări, în osteneți, în privegheri, în posturi, în cunoștință, în bunătate, în dragoste nefățarnică, în Duhul Sfânt. Judecând lumește, lehamite de așa viață, dar privind duhovnicește iubirea părintească a lui Dumnezeu, observăm că străduințele noastre sunt sprijinite de puterea Lui, că

ajungem treptat să simțim o liniște și bucurii și bunătăți de alt fel, dar primite ca firești, naturale de făptura noastră.

Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, prin exemplul dreptilor Zaharia și Elisabeta, ne îndeamnă la viață curată, la îmbătrânire demnă și frumoasă, la credință și perseverare în rugăciune, ca să ne învrednicim de har dumnezeiesc.

Așa cum Sf. Zaharia a supărat pe Sf. Arhanghel Gavriil cu necredința sa, deși cunoștea cazuri de părinți vârstnici în istoria Israelului, și noi să purtăm de grijă să inscripționăm în inimi cuvintele dumnezeiești primite la biserică, deoarece ele sunt rădăcina lucrărilor dumnezeiești pe care harul le va lucra în și cu noi.

La mulți ani Sânzienelor (Zian vine de la Ioan și Sânzian de la Sfântul Ioan)!

Sf. Nikon de la Optina, sărbătorit joi, 25 iunie, spunea: "Fiecare om este casa lui Dumnezeu și este merit ca în el să sălășluiască Duhul Sfânt". Tot el învață: "Părintele duhovnicesc este ca un stâlp ce arată calea, dar trebuie să mergi de unul singur. Dacă duhovnicul va arăta, iar ucenicul său nu se va mișca, atunci nu va ajunge nicăieri, ci așa va putrezi lângă acel stâlp".

Ne apropiem de hram și cu ajutorul fraților voastre, vom căuta și anul acesta să-i fie bineplăcut lui Dumnezeu și Sfântului Ilie, iar nouă cu har și binecuvântare spre folos.